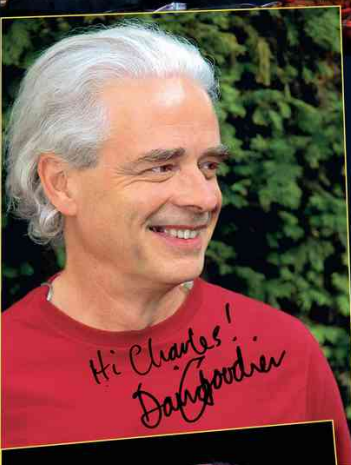
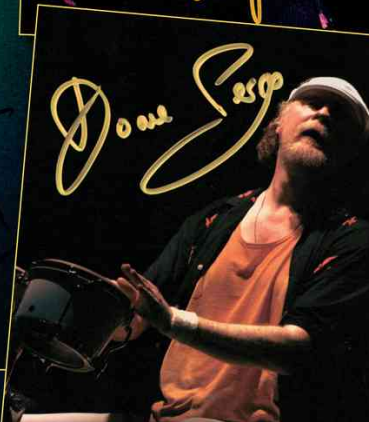
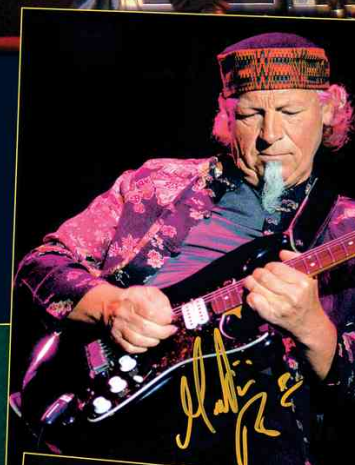

Jethro Tull

v zemích
Koruny české

Jethro Tull

v zemích Koruny české

Copyright © Karel „Kartullix“ Brychta, Vladimír „Jetřich Tyl“ Řepík,
Libor „Teacher“ Mysliveček, Pavel „Pavtullix“ Švanda,
Josef „Peptullix“ Maleček, Vladimíra „Vlaďtullka“ Pekárková,
Renča Auješký, Jolana Šitová, 2009

Photography © Karel Brychta, Ruda Černovský, Miloš Klemsa,
Vladimír Řepík, Vít Řehoř, Jiří Plaček, 2009

Illustrations © Jirka Chaloupka, 2009

Translations lyrics © Vladimír Řepík, 2009

Copyright © Volvox Globator, 2009

Copyright © FCJT, 2009

ISBN 978-80-7511-084-8 (pdf)

Jethro Tull

v zemích Koruny české

„SLÝCHÁVÁŠ MĚ VOLAT
VE SLADKÝM SNU ...“

(*Jethro Tull – Sweet Dream '69*)

Andersona a Jethro Tull nepřestanu mít nikdy rád. Budu je poslouchat do konce svých dní. Jako jsem je začal poslouchat před 37 lety, kdy jsem poprvé slyšel *Thick As A Brick* a *Aqualung*.

Naučil jsem se brát Jethro Tull a každý jejich další projekt a koncert jako odměnu za to, že jsem si jejich hudbu, která byla vždy osobitá, rozeznatelná od ostatních, hudebně barevná a nezařaditelná, vybral jako tu „nej“.

Naživo jsme je v podstatě mohli slyšet až v roce 1986 v Budapešti. Této jedinečné možnosti jsem využil a nikdy na svoje první živé setkání s Tully nezapomenu. Stejně tak nezapomenu na jejich první koncert u nás v roce 1991 ve Sportovní hale, ani na další skvosty v Lucerně, v Mnichově v roce 1995, kde hrál *Divinities*. A tak bych mohl pokračovat.

Vše by ovšem nebylo dokonalé bez dalších tullích fanoušků a přátel, kteří mě motivovali, pomáhali a samozřejmě se i podíleli na vytvoření této knížky. Děkuji všem za přátelství a spolupráci.

Žili jsme celých 23 dlouhých let v celibátu od živých koncertních vystoupení Jethro Tull v Čechách či na Moravě. V Čechách se Jethro Tull poprvé objevili 4. 7. 1991 ve Sportovní hale v Praze a o rok později na výjimečném turné v Lucerně (10. 5. 1992), z kterého vznikla deska *A Little Light Music* se skladbou „One White Duck“ z Prahy. Do třetice Jethro Tull přijeli do Vítkovic (22. 6. 1993) na oslavu svých pětadvaceti.

Nyní se k nám tito hudbou posedlí mistři rockové dynamiky pravidelně vracejí samozřejmě jako vždy v čele s Ianem Andersonem, erudovaným, milovaným a rafinovaným hudebníkem, hrdobcem a žertýřem suchého anglického humoru. Jeho vlastní texty plné slovních hříček i filozofických vhlédů mají stejnou stavbu jako meandry jeho flétny, jeho zvukné slovní projevy v krátkých pauzách mezi písněmi a skladbami obsahují kousavý výtip a kryptickou mnohoznačnost. Další epitom pravého rockového monstra, kytarista Martin Barre, hrává chvílemi podle naučených not, vzápětí ale syrově zakvílí svým typickým melodickým sólem s bluesovým cítěním, vezme-li ale do rukou akustickou kytaru, je nablíže klasika! Z kapely v akci na nás jakoby dýchla pradávna historie zašlých, předkřesťanských časů keltské slávy ve znamení bojové zarputilosti a tajemné spirituality. Nabité koncertní sály jsou při muzice Jethro Tull plné lidského tepla, ještě dlouho po návratu do našich domovů v sobě zachováváme onen kousek pocitu vzletného a ušlechtilého krásna a věříme, že dříve nežli to z nás docela vyprchá, zažijeme další koncert, a pak zase další ...

Múza

z Baker Street

Jethro Tull

v zemích Koruny české

Hledání ráje

Psat o Jethro Tull je pro mě jako svěřovat se s hodně intimní věcí.

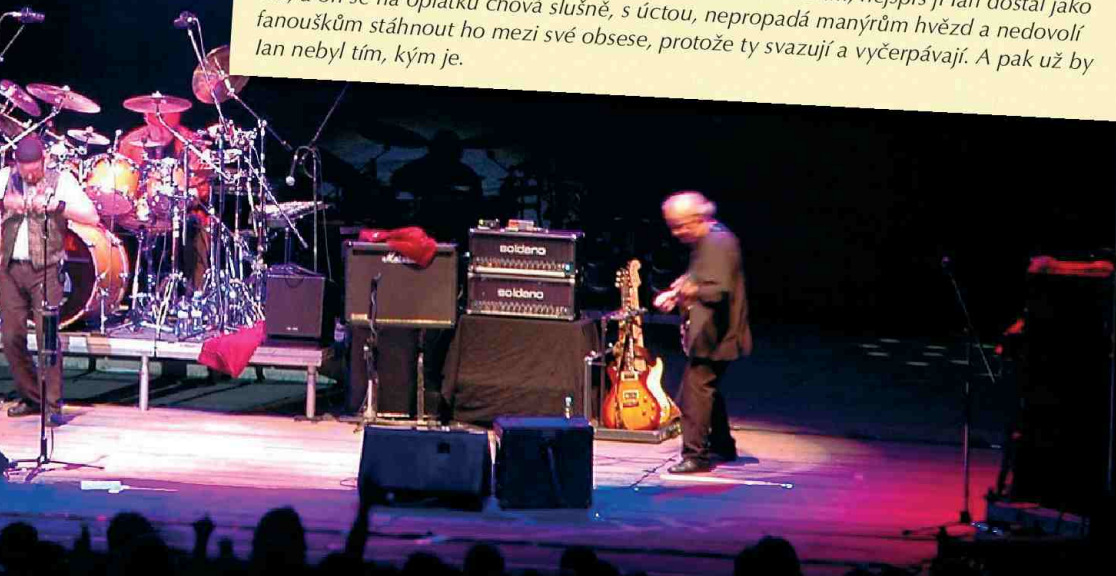
V životě je to totiž většinou zařízeno tak, že ve vztahu jeden miluje víc a jeden míň. Když ten první, ovládnut svým citem, tzv. zatlačí na pilu, druhý bude instinktivně ustupovat. A síly jsou vyrovnané, je to tak přirozené a správné. Ovšem jde o situaci, kdy oba o té lásce vědí.

U mě a Jethro Tull je to naštěstí jinak. Oni o mojí vášni neví, proto neustoupí, zůstanou, kde jsou.

Já svůj cit proto nemusím nijak korigovat, abych neubližovala, a můžu si naplno a pořád užívat té krásy, bez toho, že je naštvu a znechutím.

Za poslední kalendářní rok jsem viděla 3 koncerty a byly to 3 nezapomenutelné zážitky. Pokaždé jiný playlist, jiné prostředí, jiná roční doba, avšak pokaždé stejná atmosféra, stejná energie. Pokaždé stejně slušní návštěvníci, kteří jdou za tímhle jedním přesným zážitkem.

Říkám si, jak někdo může být takřka výhradním autorem čtyřicetileté tvorby? Kde se to v něm bere? Kde se bere ta síla, že osloví tolik lidí? Nevím, nejspíš ji Ian dostal jako dar, a on se na oplátku chová slušně, s úctou, nepropadá manýrům hvězd a nedovolí fanouškům stáhnout ho mezi své obsese, protože ty svazují a vyčerpávají. A pak už by Ian nebyl tím, kým je.

Jethro Tull

KAPELA, CO ZVOLNA KRÁČÍ...

Hlavní osobností skupiny Jethro Tull je od počátku Ian Scott Anderson (narozen 10. srpna 1947 v Dunfermline ve Skotsku). Choval ryby, mazlí se s flétnou, je horlivý fanoušek křehčích postav v rocku. Skladatel, textař, zpěvák, flétnista, kytarista, ale především neúnavný rockový bavič. Dokázal vytvořit jednu z nejosobitějších a nejpritažlivějších kapel na rockové scéně.

Jeho věrným společníkem je o rok starší Martin Lancelot Barre (narozen 17. listopadu

1946 v Birminghamu), mj. velký sportovec, který absolvoval v letech 1989–91 tři maratóny v Paříži a Londýně.

V kapele se vystříдалo za celou bezmála třicetiletou existenci více než 30 vynikajících muzikantů, včetně otce a syna Peggových. Musíme vzpomenout i zeměděleho Johna Glascocka a Marka Craneyho.

Datum vzniku Jethro Tull se „oficiálně“ uvádí dnem 2. 2. 1968, kdy hráli poprvé pod názvem Jethro Tull v Marquee Clubu v Londýně.

Při troše zjednodušení se dá říci, že v průběhu tvorby Iana Andersona existuje sedm období, zastoupených většinou třemi stylově podobnými alby:

Blues a bluesrock – láska, rodiče, přátelé

1968	This Was
1969	Stand Up
1970	Benefit

Hardrock a artrock – námětová alba

1971	Aqualung
1972	Thick as a Brick
1973	A Passion Play

Artrock – městská lyrika

1974	War Child
1975	Minstrel in the Gallery
1976	Too Old to Rock'n'Roll: Too Young to Die

Folkrock

– město versus venkov, ohrožení přírody

- 1977 Songs from the Wood
- 1978 Heavy Horses
- 1979 Stormwatch

Prvky elektronické hudby

- 1980 A
- 1982 The Broadsword and the Beast
- 1983 Ian Anderson: Walk into Light
- 1984 Under Wraps

Návrat k hardrocku a bluesrocku

- 1987 Crest of a Knave
- 1989 Rock Island
- 1991 Catfish Rising

Orientální hudební vlivy

– postmoderní společnost, dojmy z cest

- 1995 Roots to Branches
- 1995 Ian Anderson: Divinities
- 1999 J-Tull Dot Com
- 2000 Ian Anderson:
The Secret Language of Birds
- 2003 Ian Anderson: Rupi's Dance
- 2003 Christmas Album

1968

Jethro Tull (původně na prvním singlu špatně natištěno Toe) se stali domácí kapelou v londýnském prestižním klubu Marquee a zaplatili si za vlastní studiový čas k nahrání desky **This Was**. Jsou předkapelou Pink Floyd na jejich vůbec prvním koncertě v Hyde Parku. Abrahams poté odchází v důsledku údajné „hudební rozdílnosti“. Nakrátko přichází Tony Iommi jako host v legendární televizní show Rolling Stones „Rock’n’Roll Circus“. Iommi odchází založit Black Sabbath a Tull rekrutují neznámého Martina Barreho pro své první americké turné.

1969

Anderson se osvobozuje od bluesové nálepky a stává se „progresivním“. Jejich první hitový singl, Love Story, dosahuje na žebříčku č. 29. Následující „Living in the Past“ se zpěvem natočeným v San Franciscu se dostává na 3. místo. Tull se objevují na Newportském jazzovém festivalu. Druhé album **Stand Up** se samými Andersonovými písněmi se umísťuje na prvním místě v Británii a Top Ten v USA. Čtenáři Melody Makeru zvolili skupinu jako druhou nejlepší po Beatles před Rolling Stones.

1970

Benefit uvádí jako klávesistu Andersonova někdejšího spolužáka Johna Evana (vypustil „s“ na konci jména Evans podobně jako Keith Richard, ale později ho opět připojil).

1971

Zlatá éra. Střední období Tull ve znamení pompy a velkoleposti začíná klasickým albem **Aqualung**, které jde přímo do první desítky v USA. Bunker odchází, aby se oženil, a je nahrazen ještě jedním z veteránů z dob John Evans Bandu – Barriemore Barlowem.

Jethro Tull

v zemích Koruny české

1972

Deska **Thick as a Brick** v rockově operním stylu se stává jejich prvním americkým číslem 1 a začíná se o nich mluvit v uměleckých kruzích. Jsou teď jednou z největších živých kapel na světě.

1973

Daňový exil ve Švýcarsku prodlužuje kreativně hubené období. V Paříži je natočena deska, která je později zavržena. Anderson píše **A Passion Play** – další námětové album. Kapela jezdí s výpravou scénou, zvířecími kostýmy a ztřeštěným filmem „O Králíku, který ztratil brýle“, promítaným o přestávce.

1974

War Child je návratem k jednodušším písním a kontrastuje s velikášstvím koncepčních desek. Tull koncertují se smyčcovým kvartetem, jehož členové mají napudrované paruky.

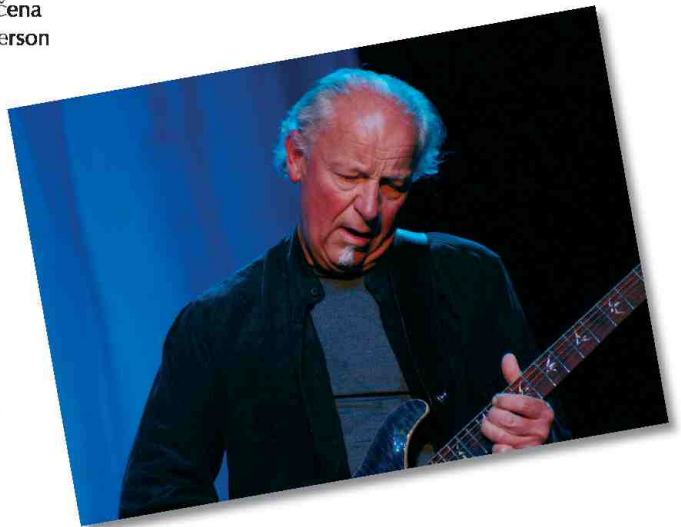
1975

Tull nahrávají **Minstrel in the Gallery** a dodržují tak vyčerpávající předsevzetí jednoho alba ročně. Použijí k tomu své mobilní studio v Monte Carlu. Ale jsou příliš unaveni,

aby uspořádali koncertní turné. Minstrel se stává jejich do tehdy nejméně prodávanou deskou, dosahuje pouze 20. místa. Hammond odchází s dostatkem peněz pro celý zbytek života.

1976

Objevuje se punk a Tull stejně jako většina progresivních skupin si uvědomuje svůj věk. Titul „Příliš starý na rock'n'roll, příliš

mladý na smrt“ není až tak ironický, jak by si bývali přáli. Hammonda střídá John Glascock a album je prvním krokem k uskutečnění představy divadelního muzikálu autorů Iana Andersona a Davida Palmera – stálého orchestrálního aranžéra Tull. Titulní píseň později během invaze do Panamy pouštějí vojáci jako hlasitou kulisu při svržení Noriegy. Není divu, že Noriega padá.

1977

Začíná období Andersonova venkovského statkaření, vrací se triumfálně do formy. **Songs from the Wood** je jejich nejlepším albem od dob *Aqualungu*. Dosahuje 8. příčky v USA po rozsáhlém a úspěšném turné. Teatrální praktiky jsou přitom zaměněny komornějším přístupem. Palmer se připojuje ke kapele na stálo jako druhý klávesista.

1978

Heavy Horses pokračují ve folkovém tématu, neboť i Anderson věnuje více času farmaření (v Buckinghamshirském hrabství) a světu skotskému lososímu byznysu. Skvělá vystoupení Tull v Evropě jsou zaznamenána na jejich prvním živém dvojalbu *Bursting Out*. Poprvé také hrají v živém zaoceánském vysílání BBC Old Grey Whistle Test v Madison Square Garden. Bohužel, u Glascocka se projevuje srdeční choroba, která ho zabije. Další blackpoolský veterán, Tony Williams, zaskakuje na basu.

1979

Glascock umírá po operaci srdce krátce po vydání *Stormwatch*. Také Barlow odchází s odůvodněním, že hudba se stala příliš „pochodovou“ („rumpety-tumpety-tump“, jak se vyjádřil). Anderson provádí nábor Dave Pegga z Fairport Convention. Palmer odchází.

1980

V náhlé změně směru Anderson ponechává v kapele Dave Pegga, ale přibírá do sestavy květnatého multiklávesového kouzelníka Eddie Jobsona (pův. Roxy Music) a amerického bubeníka Marka Craneyho. Skupina dělá šňůru na podporu velice elektrického alba

„A“, které mělo být původně sólovým projektem Andersona, ale skončilo jako 17. album skupiny za uplynulých 13 let (včetně kompilací). Hráči mají na sobě na koncertech absurdní bílé kosmické kombinézy.

1981/1982/1983

Syntetizátory převažují i po výměně Jobsona za Petera Vetesseho. Folkový Gerry Conway hraje bicí na **Broadsword and the Beast**. Klávesy pak na turné přebírá Paul Burgess. Je dána příležitost i Philu Collinsovi při vystoupení Tull na Prince's Trust Concert. Vychází Andersonovo první sólové album *Walk into Light*, aniž by ohrozilo žebříčky.

1984

Under Wraps je prvním albem Tull, nahraným v Andersonově domácím studiu. Druhý americký Tull, Doanne Perry, jede se skupinou na světové turné. Anderson si v jeho průběhu přivodí potíže s hlasivkami, které mu pak po dva roky nedovolí koncertovat.

1985/1986

Období zelené pohody. Anderson se věnuje farmaření, zatímco skupina má prázdniny.

1987/1988

Působivý **Crest of a Knave**, jejich první album po třech letech, je natočeno v Andersonově a Peggově domácím studiu. Následující turné uvádí na klávesách Dona Aireyho (pův. Rainbow). Fanoušci dostávají k 20letí mamutí výběr a video.

1989

Ke všeobecnému úžasu Tull vyhrávají opožděnou Grammy za *Crest of a Knave* v kategorii nejlepší hardrockové/metalové album, přestože kritikové tvrdí, že není ani jedním z uvedeného. Ke skupině se přidává Martin Alcock z Fairport Convention na klávesy a příležitostně na kytaru.

Jethro Tull

v zemích Koruny české

1990/1991

Spousta cestování, hlavně po východní Evropě. **Catfish Rising** představuje nového klavésistu Andyho Giddingse (pův. Leo Slayer), příležitostně se s basou objevuje Peggův syn Matthew. Singl *Rock on the Road*, i když končí u čísla 47, je nejlepší žebříčkovou pozicí Tull od roku 1976.

1992

Věrný člen Fairport Convention David Matlocks je bubeníkem na poloakustickém menším turné Tull, ze kterého vzniká záznam **A Little Light Music**.

1993

Čtyřcéděčkový soubor v krabici k 25. výročí skupiny obsahuje prastaré nahrávky Tull, kompletní koncert z roku 1970 a něco nového materiálu, nahaného ve vesnickém klubu Beacons Bottom blízko Andersonova bydliště. Čtrnáct bývalých a současných členů Tull (včetně první sestavy, která se setkává poprvé od roku 1970) se schází ve Westmoreland Arms v Londýně k filmování rozhovoru na video k 25. výročí. Dokonce i Jeffrey Hammond-Hammond vychází z úkrytu, ale nemluví.

1994

Martin Barre vydává své první sólové album. Tull odjíždějí na další světové turné.

1995 – 2009

Ian Anderson vydává svá další sólová alba – **Divinities** (1995), **Secret Language of Birds** (2000), **Rupi's Dance** (2003) a další počín koketující s klasikou **Ian Anderson Plays the Orchestral Jethro Tull** (2005). V roce 1999 vydávají Jethro Tull zatím poslední studiové album **J-Tull Dot Com**. Od té doby vycházejí různé výběry nebo záznamy z koncertů.

MINISTERSTVO VNITRA Č R

Čižkova 2, Praha 1 - PSC 112 20

Čj: VSP/1- 2496/90

Doc: 18.9.1990

Ing. Karel Brychta
J. Jekova 3251
Praha 4

Věc: registrace Fans club Jethro Tull Czechoslovakia
Příl.: 1

V příloze zasiláme stanovy opatřené doložkou o provedení registrace.

Vedoucí oddělení:

JUDr. Jiří Mašek v.r.

Za správnost vyhotovení:

Tento návrh na registraci FČT.
je ustanovení zákona o sdružování občanů
pro provedení registrace tohoto sdružení.
na připojení ve svojím vyhotovení stanov.
sámce oprávněným jednatelům přípravného
výboru.

Ing. Karel Brychta, r.č. 260814/0054
J. Jekova 3251 Praha 4 - 143 00

Karel Brychta
předseda

čl. přípravného výboru:
Ing. Jiří Šimůnek, r.č. 26301/0260
Mládežské 497 Praha 5

Jiří Šimůnek
předseda

Ing. Josef Pfoček, r.č. 240524/4075
Kotrčova 626 Praha 5

J. Pfoček
předseda

Ing. Karel Brychta

čl. stanov FČT

2. Účinnost ve FČT

- 3.1. Členské FČT se může stát každý, kdo souhlasí se stanovami klubu a zaplatí příspěvek / členských příspěvek/.
- 3.2. FČT má členy individuální a členy skupin.
- 3.3. Členská přihláška musí být písemná. Přijetí členůch členů

VSP/1-2496/90-R
Registrace provedena
dne 24.9.1990

STANOVY

1. Účinnost, účinnost, obvod působnosti

1. Organizace přátel a příznivců převládá skupiny Jethro Tull prostřednictvím tvorby a uskutečnění aktivit, umožňovat rozvíjení jejich působnosti mezi sebou a s jinými členy FČT a zúčastnit kulturní veřejnosti.
2. Stanovy FČT je Praha, obvodem působnosti území Československa.

2. Účinnost FČT

- FČT si klade za cíl:
- sdružovat osobnosti a příznivce převládá skupiny Jethro Tull prostřednictvím tvorby a uskutečnění aktivit, umožňovat rozvíjení jejich působnosti mezi sebou a s jinými členy FČT a zúčastnit kulturní veřejnosti.
 - poskytovat informovanost členů o kulturním životě doma i ve světě prostřednictvím nezávislých kontaktů mezi oběma se společnými kulturními sdružení se účelem rozvíjení těchto sdružení.
 - poskytovat členům sdružení /vst. hospodářské činnosti/ vše potřebné a požadované členy rozvíjení činnosti /schvaluje valná hromada/.
 - vytvářet ovládnout FČT dosahující zejména:
 - registraci a evidenci členů, jejich sdružení, dovedností a aktivit
 - vzájemná sdružování členů se společnými sdruženími metodickou, technickou a organizační podporou jednorázových a dlouhodobých kulturních aktivit členů
 - spolupráci s dalšími institucemi, organizacemi a individualitami sdružování sva působnosti do kulturního života
 - organizování a spolupráci na organizační kulturních akcích
 - vydávání a distribuci informačního bulletinu, sdružení publikací a svazkových a obrázkových materiálů
 - sbírání, dokumentování a archívování materiálů a umožňování práce členů a archívování materiálů.

- 4.3. Množství sdružení může být svolána:
 - rozhodnutí výboru
 - na odvolávacím řízení revizní komise
 - na odvolávacím řízení nejvyššího řízení členů
- 4.4. V ostatní době řízení FČT výbor.
- 4.5. Informační bulletin a ostatní sdružení řídit výbor.
- 4.6. Hospodářskou činností řídit prezident.
- 4.7. Stanovy FČT kontroluje revizní komise, jejíž členové nemají souhlasit jinou funkcí ve vedení klubu.

5. Účinnost orgánů FČT a jejich členů

- 5.1. Valná hromada:
 - rozhoduje o sdruženích sdruženích v činnosti FČT
 - volí, schvaluje a odvolává orgány FČT, jejich členy, plně činnosti.
- 5.2. Výbor:
 - řídí veškerou činnost FČT v době mezi schůzkami valné hromady v souladu se stanovami
 - v případě valné hromady pro klub je povinen svolat valnou hromadu, kde bude tato svolána
 - jednatelská sdružení svolává valnou hromadu
 - se skládá z prezidenta, tajemníka a z dalších členů
- 5.3. Prezident:
 - řídí činnost výboru, ovládnout činnost klubovny sdružení
 - jmenuje členy výboru
 - reprezentuje FČT na veřejnosti.

Jethro Tull Fans Club Czechoslovakia

Fanclub začíná...

Jethro Tull
v zemích Koruny české

1. sraz FCJT

'90

...když ještě
s námi nebyli...

Potulnej pěvec na ochozu

PŘEHLED KONCERTŮ V ZEMÍCH KORUNY ČESKÉ

4. 7. 1991	Praha	Sportovní hala
10. 5. 1992	Praha	Lucerna
22. 6. 1993	Ostrava	Palác kultury a sportu
13. 6. 1997	Zlín	Zimní stadion Lud'ka Čajky
18. 6. 1997	Praha	Průmyslový palác
29. 5. 1999	Brno	Hala Rondo
31. 5. 1999	Praha	Malá sportovní hala
2. 5. 2000	Plzeň	Lochotín
7. 5. 2000	Ostrava	Palác kultury a sportu
8. 5. 2000	Zlín	Sportovní hala Novesta
19. 5. 2004	Praha	Sportovní hala
20. 5. 2004	Brno	Hala Vodová
21. 5. 2004	Polná	Amfiteátr
10. 3. 2005	Brno	Městské divadlo Brno (Ian Anderson)
21. 6. 2008	Loket	Amfiteátr
6. 11. 2008	Praha	Kongresové centrum
31. 5. 2009	Praha	Kongresové centrum
1. 6. 2009	Praha	Kongresové centrum
29. 8. 2009	Slavkov	Zámek
30. 8. 2009	Ostrava	Černá louka

Plánované, ale zrušené koncerty

24. 6. 1996	Zlín	Zimní stadion Lud'ka Čajky
25. 6. 1996	Praha	Průmyslový palác

DLUH — JETHRO TULL

Z PROHLÁŠENÍ VALNÉ HROMADY FC JETHRO TULL.

Jednou ze skupin, jež hudba podle nás byla (a dosud je) v Československu opomíjena, je právě skupina **Jethro Tull**. A to i přesto, že ji můžeme zařadit ke světově proslulým i oceňovaným (dokonce prestižní cenou Grammy) a že si (i přes malou publicitu) v ČSFR našla tisíce obdivovatelů.

V době, kdy jsme u nás živě zažili Franka Zappu, Paula Simona, Lou Reeda a Rolling Stones, by jistě nebylo nemožné, aby agentury Mars Production nebo Rock Res-Publica vešly v jednání

se zástupci Jethro Tull v Británii a pozvali skupinu k vystoupení v Československu. Vidět Jethro Tull živě zde je našim hlavním cílem.

Žádné hudební vydavatelství v Československu po celou dobu existence Jethro Tull (22 let!) nevzdalo ani jedinou nahrávku této skupiny. Obrácíme se tímto i na vedení fiton, Popron, Opus, Bonby nebylo možné splatit tento dluh.

Za členy FC Karel Brychta.

Pozn. red.: Popron usiluje o autorská práva na album Rock Island.

Rock a Pop, 1991

Včera byl nový den

4. 7. 1991 PRAHA – SPORTOVNÍ HALA

Chci vám vyprávět o splnění jednoho životního snu tak, jak jsem je prožíval já (a se mnou zástupy mých vrstevníků). Jelikož nejsem spisovatelem, budou mé vzpomínky na uplynulý týden volně a neohrabaně pronikat na papír bez jakýchkoli uměleckých ambicí. Jde mi jen o to, aby tento zážitek zůstal trvale zaznamenán mimo mé nedokonalé mozkové závity.

Musím se přiznat, že kromě narození mé dcery a kromě listopadové revoluce byl koncert Jethro Tull v Praze mým nejintenzivnějším zážitkem. Leckdo by mohl namítnout: A co dva koncerty v Budapešti? A co Rolling Stones? Ale jen pravověrní Tulláci pochopí, co znamená příjezd Andersonovy party do míst, která všichni dobře známe. Ale teď pěkně popořádku, pokusím se udržet své emoce na uzdě a zachovat reportážní styl, i když záměrně subjektivní.

Tak tedy zhruba od roku 1974, kdy jsem zřejmě Jethro Tull poprvé slyšel, stal jsem se příznivcem Andersonovy hudby, která mě učarovala tou těžko definovatelnou syntézou keltských kořenů a lidových nápěvů s různým kytarovým rockem. Stal jsem se i obdivovatelem jeho veršů, odlišných od plytkých veršů jiných kapel, tak naléhavě sdělovaných jeho podmanivým hlasem. I když jsem poslouchal celou anglo-americkou i naši scénu, Jethro Tull mi dali vždy o něco víc než ostatní, byli a jsou mému cítění nejbliž. Nezbyvalo ale víc, než stát se sběratelem jejich desek,

**PRA
GO
KON
CERT**

ČESKOSLOVENSKÁ
UMĚLECKÁ AGENTURA
PRAGOKONCERT

SPORTOVNÍ HALA ★ PRAHA VÝSTAVIŠTĚ

JETHRO TULL
VELKÁ BRITÁNIE

**JETHRO
TULL**
★
Ochranná známka
PRAGOKONCERT

CENA: 180 Kčs

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★
4. ČERVENCE 1991 v 19.00 hod.

BEZ OCHRANNÉ ZNÁMKY
JE VSTUPENKA NEPLATNÁ

Tisková
beseda se
nakonec nekonala,
a skvělý pan Letov nám
místo toho dal šanci zúčastnit
se v počtu 20 lidí zvukové zkoušky
J. Tull ve Sportovní hale před
koncertem! Tato skutečnost mi
naprosto vyrazila dech, protože
bylo jasné, že blíž už kapele
ani nemůžeme být, byť jen
v omezeném zastoupení.
Jako jednomu z té šťastné
dvacítky mi Karel oznámil, že
sraz je 4. 7. v 16.00 u vchodu č. 32.
Celý den jsem byl jako na trní, a přibližně ve dvě jsem si uvědomil, že lan už je asi v Praze (údajně v Panoramě).

překladačem lanových textů. Pak přišly dvě Budapešti, kde zvláště v roce 1988 jsem byl skupině již takřka Madarska a fyzické přiblížení hráčům mělo pro mne podvědomě až jakýsi kultovní význam). Náhodné setkání s Karlem Brychtou mě přesvědčilo, že podobných maniaků je zřejmě víc, a uvítal jsem založení klubu. Přestože k organizacím mám z minulých dob jistý odpor.

Někdy koncem května se v tisku poprvé objevila zpráva o tom, že Pragokonzert Jethra pozval. Nechtěl jsem věřit vlastním očím, a hned jsem volal Karlovi. Ten to již věděl a postupně organizoval fanoušky. Byli jsme nadšení a odhodlaní dostat se ke kapele co nejbliž. Ihned jsme kontaktovali Pragokonzert a budapeštskou Multimedia, která údajně turné organizovala. Pan Ivo Letov z Pragokonzertu měl pro náš fanclub pochopení. V případě tiskové konference jsme měli dokonce naději na akreditaci 3 lidí. Maďarská firma nám však nestihla odpovědět na náš dotaz, který se týkal možnosti setkání skupiny s fanclubem na jeho srazu (na koncertě Etc... na Petynce koncem května, kde jsme chtěli dělat rozhovor s Vládou Mišíkem pro Tullian, dostal Karel nápad a zajistil Petynku na 4.-5. července pro sraz).

U služebního vchodu do haly jsme chvíli nervózně přešlapovali, zjišťovali, odkud kdo je, a spekulovali, jak dopadneme... Dozvěděli jsme se, že v novinách (snad Lidových?) z předešlého dne je rozhovor s lanem. Prý se v něm svěřil, že by se v Praze nejraději sešel s obyčejnými lidmi z ulice! (To mě později inspirovalo při prvním kontaktu s ním – netušil jsem ale, že rozhovor se uskutečnil dávno někde v Anglii, a ne včera ve Vídni...).

Přesně ve čtyři jsme se pomalu sunuli ke zmíněnému vchodu, většina v klubových tričkách a s legitimacemi (čerstvě rozdanými). Před vchodem zastihl Karel pana Koubka (zpěváka předkapely Duxu), který zpochybnil možnost konání tiskovky. Nejistou se zdála i sama účast Duxu. Ve vchodu nás přivítali mlčky černí šerifové se psy.

Po chvíli dohadů s pořadateli přichází jejich vedoucí a propouští nás do haly! Sláva! Žádost o pomoc s přestavěním několika beden je již pro řadu z nás předešlou splněnou snu. Bedňákem Jethro Tull!

Konečně jsou maďarští bedňáci spokojeni a my se nesměle krčíme na sedadlech vpravo od pódia. Přichází reportér Mladého světa s fotografem a krátce se s námi seznamuje. Halou prochází i spousta jiných lidí. Vchází také drobný hubený chlapík v černých dží-

Jethro Tull

v zemích Koruny české

nách, černém tílku, černé baseballové čapce, s černou bundou přes rameno...

TO JE ON, zašumí naše skupinka!!! Ano, právě vešel Ian Anderson. Obchází stanoviště zvukařů, pohlíží ke stropu haly a zkusmo si píská. Jsme jako u vytržení, ale mrkneme s Karlem na sebe a vyskakujeme na plochu. S lanem přišli i pan Letov a manažer turné, ale já se vrhám k lanovi se slovy: „Dobré odpoledne, pane Andersone, my jsme ti lidé z ulice, o kterých jste se včera zmiňoval. Jsme zástupci fanclubu Jethro Tull a vítáme vás v Praze. Mohli bychom s vámi chvilku mluvit?“ Jsem nervózní jako pes, Karel strká lanovi do ruky pět klubových placek. Už ani nevím, co mi Ian odpověděl, a odcházel do zákulisí. Manažer nám okamžitě káravě vytknul, že jsme se měli obrátit na něj, a ne rovnou na Iana. „But we love him!“ vykřiknu a ostatní mi přizvukují. Až teď si všímám, že Ian se u pódia zastavil a usmívá se. Manažer slibuje, ŽE ZA NÁMI S IANEM PŘIJDOU!

Přicházejí také Dave Pegg a Martin Allcock, Doanne Perry a Martin Barre. Barre je zase jiný, a je to tím, že má opět dlouhé vlasy.

Zdravíme je potleskem a výkřiky. Celkem přívětivě nám odpovídají.

Martin Barre má s sebou manželku a syna – asi tříletého špunta s blondátými vlásky, který se sluchátky proti hluku obhlíží halu.

Hráči mizí v zákulisí a objevují se na scéně. Přichází k nám manažer a ptá se, kolik nás je. Za chvíli přichází znova a každému dává modrou samolepicí cedulku JETHRO TULL – GUEST. Sen začíná: stali jsme se hosty Jethro Tull. Manažer plácne Karlovi jeho nálepku na tričko a přeje nám příjemnou zvukovou zkoušku. To již hráči na pódium zkoušejí jednotlivé nástroje, Ian pak mikrofony, poslěze zahrají pár akordů a nakonec celé dvě skladby.

Jedna z nich je Farm on the Freeway. Řada z nás jen šťastně kroutí hlavou a říká: TO JE SEN. Je asi 18 hodin a zkouška končí.

Vzápětí k nám přichází Dave Pegg, Martin Barre a Doane Perry. Allcock zůstal někde vzadu, nebo jsem ho přehlédl. Snažím se hráčům položit několik otázek. Praha se jim údajně líbí, ale stihli jen rychlou okružní jízdu. Na besedu s klubem bohužel nemohou, protože ráno odlétají do Francie. Snažil jsem se ještě vytáhnout z Barreho, proč si oholil plnovous, ale odpověď zanikla v křiku ostatních, jak se snažili podstrčit všem hudebníkům svá lejstra k podpisu. A tak vzdávám své zpravodajské snažení a také lovím autogramy. Perrymu se musím omluvit, že mám v brožuře ještě Conwaye. Ptám se při té příležitosti, jak to s dvěma bubeníky u Jethro Tull je. Udiveně vyvrátil mou domněnku o střídání bubeníků podle kontinentů sdělením, že od roku 1984 hraje všechny kšefty on. A podepsal se ke Conwayově fotografii.

Přichází znova manažer a zve nás dozadu. A tam, u prázdného baru, sedí na židličce Mistr a vyhlíží nás. Manažer mě vede jako školáka a dává mi instrukce: Řekni, jak se jmenuješ, a představ ostatní...

